

Astăzi, Sâmbătă, 27 Iulie, 2024

† Sf. Mare Mc. și Tămăduitor Pantelimon

Romani 8

14 Fiindcă toți câți sunt mânați de Duhul lui Dumnezeu, aceia sunt fii ai lui Dumnezeu.

15 Pentru că n'ați primit un duh al robiei, ca din nou să vă temeți, ci Duhul înfierii L-ați primit, prin Care strigăm: Avva! Părinte¹!

16 Însuși Duhul mărturisește împreună cu duhul nostru că suntem fii ai lui Dumnezeu.

17 Iar dacă suntem fii, suntem și moștenitori – moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Hristos, dacă într'adevăr pătimim împreună cu El, pentru ca'mpreună cu El să ne și slăvim.

18 Într'adevăr, eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu au nici o însemnătate față de mărirea care ni se va descoperi.

19 Fiindcă nerăbdătorul dor al făpturii cu nerăbdare așteaptă des-

---

¹ Aramaicul **abba** înseamnă părinte. Cuvântul a intrat în limba română prin grafia greacă **avva**, folosit și astăzi în limbajul monahal. Expresia a intrat în cultul liturgic al primilor creștini; ea le amintea că Însuși Iisus a folosit-o în rugăciunea din grădina Ghetsimani (Mc 14, 36).

coperirea fiilor lui Dumnezeu².

20 Căci făptura a fost supusă deșertăciunii – nu de voia ei, ci din pricina aceluia care a supus-o – cu nădejdea însă

21 că și ea, făptura însăși, se va elibera din robia stricăciunii spre libertatea slavei fiilor lui Dumnezeu.

Matei 9

9 Și trecând Iisus de acolo, a văzut un om care ședea la vamă³, cu numele Matei, și i-a zis: „Vino după Mine!” Și, ridicându-se, a mers după El.

10 Și pe când ședea El la masă în casa acestuia, iată mulți vameși și păcătoși⁴ au venit și au șezut la masă împreună cu Iisus și cu

---

² Aici și în următoarele trei versete: Solidară cu omul prin căderea acestuia, creația aspiră la propria ei restaurare prin restaurarea omului întru Iisus Hristos.

³ În calitate de vameș, funcționar public pentru colectarea taxelor și impozitelor.

⁴ Păcătoși publici, rău famați prin moravuri sau profesie, declasați ai societății, considerați drept ființe impure care, printre altele, nu respectau regulile impuse de Lege cu privire la mâncăruri.

ucenicii Săi.

11 Și văzând fariseii, le-au zis ucenicilor Săi: „De ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?”

12 Și auzind El, le-a grăit: „Nu cei sănătoși au nevoie de doctor, ci cei bolnavi.

13 Așadar, mergeți și învățați-vă ce înseamnă: **Milă voiesc, iar nu jertfă**; că n'am venit să-i chem pe cei dreپți la pocăință, ci pe cei păcătoși”.⁵

Tâlcuire

Cui i s-a deșteptat, prin lucrarea fricii de Dumnezeu și a imboldurilor conștiinței, simțul trebuințelor duhovnicești, acela capătă un simț aparte, prin care ghicește tâlcul spuselor privitoare la duhovnicie, chiar dacă acestea ar fi înveșmântate în straiul parabolei. Parabola nu ascunde adevărul de asemenea oameni, ci îl descoperă și mai limpede. Cel ce nu are o astfel de întocmire sufletească nu pricepe nimic atunci când aude o parabo-

lă privitoare la cele duhovnicești; și chiar dacă i s-ar vorbi despre aceste lucruri pe șleau, el ar prinde numai cuvintele, nu și miezul lucrurilor; acesta, venind împotriva tuturor concepțiilor sale, i s-ar părea o neghiobie de care nu ar întârzia să-și bată joc. Tocmai aceasta este pricina pentru care Domnul vorbea poporului în pilda. Cel cu înclinare către duhovnicie va înțelege și pilda, iar celui lipsit de această înclinare degeaba îi vorbești. „Pentru că văzând, nu văd, și auzind, nu aud, nici nu înțeleg... Căci inima acestui popor s-a învățat” (Mt. 13, 12-15). Însă pe cei în stare să întrezărească adevărul ascuns, pilda i-a zidit după cuviință. „Celui ce are, i se va da și-i va prisosi.”⁶

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.